

نحوه تعیین مالیات دفاتر اسناد رسمی

به قرار اطلاع و اصله برخی از ادارات امور مالیاتی (حوزه‌های مالیاتی) هنگام تعیین درآمد مشمول مالیات دفاتر اسناد رسمی، علاوه بر درآمد مندرج در دفاتر قانونی آنها و درآمدهای ناشی از حق التصدیق مربوط به گواهی امضاء، حق الزحمه عوارض و مصرف تمبر، مبالغی نیز تحت عنوان درآمد متفرقه منظور و به دریافتی آنها اضافه نموده‌اند که طبیعتاً این عمل موجب اعتراض مودیان محترم مالیاتی و اتلاف وقت هیات‌های حل اختلاف مالیاتی و یا احياناً تضییع حقوق دولت در اثر تطویل مراحل قطعیت پرونده می‌شود. نظر به اینکه به موجب حکم صریح ماده 237 قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن مطالبه مالیات باید بر اساس مأخذ صحیح و متنکی به دلایل، مستندات و اطلاعات کافی باشد، لهذا موکداً متنکر می‌گردد: چنانچه صاحبان دفاتر اسناد رسمی اظهارنامه، ترازنامه و حساب سود و زیان یا حسب مورد اظهارنامه، حساب درآمد و هزینه و حساب سود و زیان عملکرد سال ۱۳۸۰ خود را مستند به دفاتر و مدارک به ادارات امور مالیاتی (حوزه مالیاتی) ذیربطری تسلیم نمایند، ادارات امور مالیاتی (حوزه مالیاتی) برای تعیین درآمد مشمول مالیات عملکرد سال مذکور مجاز نخواهد بود تا زمانی که مستندات غیرقابل انکاری حاکی از کتمان درآمد تحصیل نکرده‌اند، درآمدي مازاد بر آنچه مودی اظهار نموده است لحاظ نماید. ضمناً در موارد تشخیص درآمد مشمول مالیات به طریق علی‌الراس ضمن رعایت مقررات بند ۶ ماده ۱۵۲ قانون موصوف که قرینه مالیاتی برای دفاتر اسناد رسمی را صراحتاً مشخص و احصا نموده وجوده پرداختی دفاتر مزبور به دفتر یاران و پاداش کارکنان موضوع "قانون اصلاح پاره‌ای از مواد قانون دفاتر اسناد رسمی و کانون سر دفتران و دفتر یاران مصوب ۱۳۷۱/۳/۲۸ همچنین ماده واحده قانون توزیع حق التحریر دفاتر اسناد رسمی موضوع ماده ۵۴ قانون دفاتر اسناد رسمی مصوب ۱۳۷۳/۲/۲۸" برای هر مورد به ترتیب به میزان پانزده درصد (جمعاً سی درصد) از حق التحریر دریافتی کسر و سپس نسبت به بقیه درآمد اعمال ضریب خواهد نمود.

عیس شهسوار خجسته - رییس کل سازمان امور مالیاتی کشور